



ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy Zdeňka Kühna, soudkyně Michaely Bejčkové a soudce Ondřeje Mrákoty v právní věci žalobce: **P. T.**, zast. Mgr. Jaroslavem Topolem, advokátem se sídlem Na Zlatnici 301/2, Praha 4, proti žalovanému: **Krajský úřad Olomouckého kraje**, se sídlem Jeremenkova 40a, Olomouc, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 19. 7. 2017, čj. KUOK 71907/2017, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Ostravě, pobočky v Olomouci, ze dne 28. 12. 2018, čj. 72 A 48/2017-22,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **s e z a m í t á .**
- II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

[1] Žalobce byl rozhodnutím Magistrátu města Olomouce ze dne 10. 4. 2017 uznán vinným ze spáchání přestupku – jízdy v protisměru ulicí Nešverovou v Olomouci dne 20. 12. 2015 v 00,07 hod. – a byla mu za to uložena pokuta 1 700 Kč. Odvolání, které proti tomu žalobce podal, žalovaný zamítl.

[2] Proti rozhodnutí žalovaného podal žalobce žalobu, kterou krajský soud rovněž zamítl.

[3] Žalobce (stěžovatel) podal proti rozsudku krajského soudu kasační stížnost. Setrval na tom, že místo protiprávního jednání je ve výroku popsáno nejasně. Nadále tvrdil, že správní orgány neprokázaly umístění dopravní značky B2 (*Zákaz vjezdu všech vozidel*) v ulici, kterou stěžovatel projížděl. Konečně namítl pochybení spočívající v tom, že správní orgány vůbec neuvažovaly o mimořádném snížení sankce podle § 44 odst. 1 písm. a) zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich.

[4] Kasační stížnost není důvodná.

[5] *K popisu místa přestupku ve výroku:* NSS souhlasí se žalovaným i s krajským soudem v tom, že místo spáchání přestupku bylo ve výroku popsáno poněkud neobratně; samotná tato nedokonalost však nečiní rozhodnutí magistrátu (ani navazující rozhodnutí dalších orgánů) nezákonným. Důležité je, aby skutek nebyl v důsledku matoucího popisu zaměnitelný se skutkem jiným, a to se v nynější věci nestalo. Stěžovatel projel v protisměru ulicí Nešverovou, a dostal se tak na ulici Javoříčskou, kde čekala policejní hlídka. Výrok tedy správně konstatoval, že stěžovatel nerespektoval dopravní značku B2 na ulici Nešverova a projel jí v protisměru. Předcházející část téže věty, podle níž stěžovatel „*na ulici Javoříčská ve směru jízdy z ulice Nešverova řídil motorové vozidlo*“, je popisem jednání bezprostředně *navazujícího* na spáchání přestupku.

[6] Věta je skutečně formulována nelogicky. Úkolem správních soudů však není hodnotit stylistické schopnosti správních orgánů a vyžadovat dokonalé formulace, které nelze nijak zpochybnit (takové asi ani neexistují), ale přezkoumat, zda účastník neutrpěl újmu na právech nejasným popisem skutku a z toho vzniklou nejistotou v tom, jak, kdy a kde se dopustil protiprávního jednání. To ale v této věci nenastalo. Z výroku rozhodnutí magistrátu je i přes jeho nedokonalost a mnohomluvnost patrné, v čem spočívalo přestupkové jednání.

[7] *K umístění dopravní značky:* Stěžovatel hypoteticky tvrdí, že dopravní značka zákazu vjezdu v místě být nemusela, resp. nemusela být viditelná. Nepřesvědčilo jej ani vyjádření technických služeb města Olomouce, které potvrdily, že v týdně, v němž se přestupek stal, značku neopravovaly a nijak ji nepřemísťovaly. Stěžovatel nabídl možnost, že značka se mohla stát obětí manipulace nikoli úřední: v blízkých ulicích je totiž několik hospod a barů, takže značka mohla být zejména v nočních hodinách otočena či povalena i bez vědomí technických služeb. NSS však má shodně s krajským soudem za to, že tato hypotéza nemůže vyvrátit místní znalost obou policistů, kteří prováděli kontrolu přímo v místě a k přestupku poté oba i vypovídali. Hypotéza je nevěrohodná i proto, že při policejní kontrole stěžovatel na nic takového neupozornil, ač právě tehdy k tomu měl nejlepší příležitost.

[8] *K mimořádnému snížení sankce:* Právě proto, že jde o institut mimořádný, nejsou správní orgány povinny v každém jednotlivém případě v odůvodnění rozhodnutí uvádět, zda o tomto institutu uvažovaly a proč jej nepoužily (viz například rozsudek NSS ze dne 5. 6. 2018, čj. 4 As 96/2018-45). V této věci nevyvstaly žádné specifické *okolnosti případu a osoby pachatele*, které by vyvolávaly očekávání, že nápravy pachatele bude dosaženo i při nižší pokutě. Ke své *osobě* a potřebě s ní mimořádně zacházet ostatně stěžovatel neuvedl nic zvláštního; neobvyklost *okolností případu*, kterou má zákon na mysli, pak nespočívá v tom, že rozhodnutí magistrátu bylo v odvolacím řízení opakovaně rušeno pro různé nedostatky odůvodnění.

[9] NSS proto zamítl kasační stížnost podle § 110 odst. 1 s. ř. s.

[10] Stěžovatel neměl v tomto soudním řízení úspěch, nemá proto právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti (§ 60 odst. 1 ve spojení s § 120 s. ř. s.); žalovanému nevznikly v řízení náklady nad rámec jeho běžné činnosti.

P o u č e n í : Proti tomuto rozsudku **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 10. června 2020

Zdeněk Kühn
předseda senátu